

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2020-130

26.2.2020

Protector Forsikring ASA

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Falt i bakken under fotballkamp – brudd i venstre arm – arbeidsulykke – yfl. § 11 (1) bokstav a.

Forsikrede (morsmålsassistent) skadet seg på arbeid under en fotballkamp mellom lærere og elever. Han oppsøkte helsehjelp samme dag, og fikk påvist et brudd i venstre arm. Selskapet noterte etter telefonsamtale med forsikrede at skaden oppsto da han løp fort og falt, uten sammenstøt med andre. Spørsmål om hendelsen kunne anses som en arbeidsulykke. Nemndas flertall konkluderte med at hendelsen skyldtes en forkjær kroppsbevegelse som ikke kunne anses som en arbeidsulykke. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede arbeider som morsmålsassistent ved en skole. Han fikk brudd i venstre arm på arbeid 18.6.19. I skademeldingen til selskapet, mottatt 20.6.19, skrev arbeidsgiver:

Fotballkamp mellom elever og ansatte på skolen. Arb.taker brakk armen i kampens hete. Venstre arm.

Skaden ble meldt til Nav 20.6.19 og godkjent som yrkesskade 26.6.19.

Selskapet ringte forsikrede 24.6.19. I et notat fra samtalen skriver selskapets saksbehandler:

Hendelse: Skadelidt sier at han var på jobb. Han spilte fotball med elever, da det var aktiviteter hvor både ansatt og elever deltok. Skadelidt sier at han skader seg under spillet. Han brekker armen og har operert den i ettertid. Han sier at han faller på gulvet, men ikke årsaken til fallet. Forsøker å spørre hva som er årsaken uten at han gir noe svar på det. Han sier kun at skaden oppstod gjennom spillet, og at han løp fort. Så skadet han seg. Spør om skaden oppstod om følge av sammenstøt med andre. Skadelidt besvarer spørsmålet benektende.

Selskapet avslo kravet 26.6.19.

Forsikrede har i det vesentlige anført at hendelsen er omfattet av yrkesskadeforsikringsloven. Det er en arbeidsskade og skjedde i arbeidstiden. Han er operert i albuen. Skaden oppsto mens de spilte fotball, lærere mot elever, og i løpet av spillet falt han og skadet seg. Hendene hans har ennå ikke kommet seg. Han får fysikalsk behandling.

Da selskapet ringte fortalte han at han ble skadet på jobben, i arbeidstiden, og at skaden oppsto under spillingen, men selskapet har ikke forstått ham ordentlig. Han arbeider som morsmålassistent, og har mange elever som han alltid er sammen med, enten i klasserommet eller ute på tur/aktiviteter.

Selskapet har anført at skaden ikke er en arbeidsulykke. Det er ikke opplyst at skaden oppsto som følge av sammenstøt med andre, men i et fall fordi forsikrede løp fort. Det foreligger ingen uventet eller plutselig ytre påvirkning.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken reiser spørsmål om hendelsen 18.6.19 kan anses som en arbeidsulykke etter yfl. § 11 første ledd bokstav a. Nemnda finner det ikke tvilsomt at skaden oppstod i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden, jf. yfl. § 10. Men for at skaden skal være dekket må den også være forårsaket av en arbeidsulykke, se yfl. § 11 første ledd bokstav a. Det fremgår av forarbeidene til yfl. at begrepet arbeidsulykke skal forstås på samme måte som samme begrep i folketrygdloven § 13-3, jf. Ot.prp. nr. 44 (1988-1989) s. 89. I folketrygdloven § 13-3 defineres to ulike kategorier arbeidsulykker: Det *markerte* ulykkesbegrepet (en plutselig eller uventet ytre hending) og det *avdempede* ulykkesbegrepet (en konkret tidsbegrenset ytre hending som medførte en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommendes arbeid).

Ved avgjørelsen av om skaden skyldes en arbeidsulykke har nemnda delt seg i et flertall og et mindretall.

Finansklagenemnda Persons flertall, leder, Farestvedt og Grøndalen, bemerker:

Flertallet kan ikke se at det er opplyst om noen *plutselig ytre* hendelse, og kan da ikke se at det markerte ulykkesbegrepet får anvendelse. Forsikrede spilte fotball og brakk armen i kampens hete/falt da han løp fort. Slik flertallet ser det, skyldes fallet en forkjær kroppsbevegelse, og den er da heller ikke omfattet av det avdempede ulykkesbegrepet.

Mindretallet, Bjønness og Sande Kvålen, bemerker:

Innledningsvis vil mindretallet knytte enkelte kommentarer til begrepene arbeidsulykke og ulykke i forsikringsrettslig forstand. Mange forbrukere opplever et gap mellom den alminnelige språklige og den juridiske innholdsforståelsen av begrepene. Når skade inntreffer, kan det for privatpersoner, som er i dialog med selskapet, være vanskelig å vite hva som er nødvendig og relevant informasjon. Etter en skadehendelse kan det i ettertid by på vansker å avklare faktum, og da vil tidsnære bevis etter ordinære bevisregler regelmessig bli vektlagt. Opplysninger gitt i innledende dialog med utreder eller i skademelding vil ofte være avgjørende for dekning. Det rettslige ulykkesbegrepet er vanskelig. Ved rapporteringen av en skade kan beskrivelsen av hvorledes skaden oppsto være utslagsgivende for om skaden er omfattet av det rettslige ulykkesbegrepet eller ikke. Faren for at skadelidte ikke skjønner at alle detaljer må beskrives nøye, kan få store konsekvenser for skadelidtes rett til erstatning. Selskapene har derfor en klar veiledningsplikt, noe som stiller strenge krav til deres saksbehandlingsrutiner.

I melding om yrkesskade til folketrygden 20.6.19 ble det opplyst "Arbeidstaker snublet eller ble taklet. Ramlet". Av selskapets telefonnotat 24.6.19 fremgår at utreder forsøker å spørre om årsaken til fallet, uten at forsikrede kunne angi årsaken til fallet. På spørsmål om sammenstøt svarte han benektende på dette. Forsikrede er fremmedspråklig, og har i e-post av 28.1.20 påpekt nettopp betydningen av at han ikke har kunnet alle ordene. I nevnte e-post utdyper forsikrede hendelsesforløpet med at "det var skli". Mindretallet vil anta at det med dette menes en sklitakling. Etter mindretallets syn kunne faktum rundt skadehendelsen vært bedre belyst. Bevisreglene, også knyttet til tidsnære bevis, vil kunne påvirkes sett hen til om selskapet har oppfylt sin veiledningsplikt, og sikredes selvstendige evne for bevissikring.

For mindretallet blir dette uansett ikke avgjørende. Mindretallet finner at forsikredes sammenstøt med bakken må anses som en "plutselig eller uventet ytre hending", slik at fallet omfattes av det markerte ulykkesbegrepet i yfl. § 11 første ledd bokstav a, jf. folketrygdloven § 13-3 annet ledd. En slik forståelse vil også være i samsvar med Rundskriv R13-00-E15 hvor det legges til grunn at ethvert fall skal anses som en arbeidsulykke. Mindretallet legger til grunn at rundskrivet gir uttrykk for praksis etter folketrygdloven av 1997 selv om henvisningene til tidligere avgjørelser gjelder tidligere folketrygdlov.

Saken er avgjort under dissens. Konklusjonen er utformet i samsvar med flertallets standpunkt.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Gro Farestvedt (selskapsrepresentant), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Ingrid Sande Kvålen (forbrukerrepresentant).